

העורך הראשי: אורי אבנרי, ראש מערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: מיכאל אלמו (זמני)

עורך משנה, חדשות: משה כראפרים

עורך משנה, תבנית: קריאל דוש

הצלם הראשי: דוד רובינר (זמני)

הכתב הראשי: יהודה נבאי

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל בשן, נצה נבי, ירוחם נבני, חמר תדמור.

משתתפים קבועים: דוד ארנון, אוסקר מאובר, פיליס טיארני, דודי מנסי, זכאי שש.

ראש מערכת ירושלים: מימ ראש מערכת, חיפה: חיים כרמל

סופרי חוץ: מונטי ג'וקובס, נבריאלי דנון, שמואל מירון.

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 68785 מען המברקים: "עולמפרם" מו"ל: העולם הזה בע"מ מודפס: דפוס ישראל בע"מ ת"א.

מכתבים

בחינת בגרות

כתבתכם על חיים שמחון (העולם הזה 816) היתה בחינת-הבגרות של העתון. עמדתם בבחינה יוסף קלרמן, חיפה...

יש לבטל את עונש המחל! שמואל דרימלי, רחובות. אני משוכנע שאתם יודעים הרבה פרטים על חיים שמחון שאתם מעלימים אותם בדרון, כדי ליפות את רמותיו של האיש. אתם בודני יודעים...

רס"ר אחרי צה"ל! כן, אבל העולם הזה נמנע בקפדנות מלפרסם כל פרט שלא הוזכר במשפט ושעלול היה להשפיע על השופט. התאכזבתי מרותי קרית שלפחות אתם תעיוו לנלות את האמת הערומה: שהקובץ שגא את שמחון מפני שהיה פרנק פארק, שהוביל את חיים לזרועות ה"א.ש. אינו יודע אם שמחון עשה את אשר מטילים עליו, אולם אני יודע שהוא עבר את אשר נכדו אלפים מאתנו, "פרנקים", "השורקים". האם ישנוק העולם הזה על כך? האם יחספס ברמזם עזרי נים?

יעקב מורחני, תל-אביב... כמה מהחברים החתימים במשק ורחונו כש קראו את הרשימה, כי בעניניהם חטא העולם הזה חטא גדול בזה שהודר לעומק הרגשות של משק דגניה בפרשה המכאיבה זו. אולם לדעתנו, הצעירים כאן, עשה העתון מעשה טוב שאמר את האמת: שזה נובע לנו מאד עם מיו הלכות החברות שלנו, מפני שהדבר משפיע על עתידו של המשק. איני יודע אם בני העיר מסוגלים להבין זאת, אולם הדבר אינו נובע מ"מסוכנות" של בוי-הים ששים, אלא מצורך הקיום שלנו. יתכן שדרוש עתון כמו העולם הזה כדי להרגם את רגשותינו ולבני הערים...

בן-משק, אר"ם חינוך חברי הכנסת

אני מציע שלפני שהכנסת תתכנס בבניית דגל אדום ודגל לא אדום בענין חוק החינוך הממלכתי (העולם הזה 815), יש להעביר בה את החוק חינוך חברי הכנסת, שיחייב אותם להתבטא בפי לים יותר יפות כלפי חברים לעבודה. פנחס שורץ, סבריה

דיוק אוניקטיבי העולם הזה (811) הביא את ספת החלוקה של עין חרוד. משה זו מסלפת בתכלית את המציאות ויוצרת רושם מטעה של קיסוח מס"ם. האם זוזני האוניקטיביות חסרת הסניות שאתם מתארים בה לסחות הדיבור פעם בגליון? אנכי, עיר-חרוד אינו הקיבוץ הוותיק ביותר. קרמו לו כפר-לעזרי ואלתי השתר. אקלימו טוב לעין שיעור מזה של בית שאן ועמק הירדן ואדמתיו אינו הגדולה ביותר. אוריאל רנן, חמדיה

הקורא רנן טועה. עין חרוד הוא הקיבוץ הוותיק ביותר. האדמות הנמצאות ברשותו למעשה (כולל אדמות נטושות) הן הנרחבות ביותר. המפה נכונה לפי מיטב ידיעותינו. חוקי הפירסומות

העולם הזה (804) סירבם, במרור אנשים, כי השתמשתי בכרטיס ביקור במזאר לא לי. מי כמובן יודע שהעולם הזה (בלי מרכאות) של המוסיקה הישראלית שורץ נמושות שלבם מלא מינה ותנופה. מעשיהם רכילות והשמצה ושי איפתם להתכבד בקלון אחרים. והנה אינה, אדם" (דקאק במרכאות) חודר מגניביות (ודאי בלי דר נצחון לעצמו או למוסיקה הישראלית), והביא כרטיס ביקור שלי המוכיח שאני כאילו מתהדר במשרת ההנהלה של קול ישראל.

הדבר אינו אלא עלייה. כרטיס הביקור שלי מצוין אותו כמנהל החכנית מוסיקלית של פול ישראל "לצה"ל ולא יותר. אילו היה כרטיס ביקור דבר שאפשר להוכיח על ידו, לא פתק שכל הרוצה בא ומרסיפו, הייתי הולך בדרך של בחינת התערות וההוכחה בה. אולם למותר הוא. אני יכול להוכיח באלף הוכחות ששמי אני בתורת המחבר של "בן-אלי-חודר", הגינם מוטי-מישי הוא די חשוב בארצות-הברית ואין לי צורך "הושיע" כאן בתורת אוחז במשרת ההנהלה.

כל המכיר את סוד הפרסומות האמריקאיות יעיד שאינו דומה מי שמכריוס עליו על מנה פלוגי (כאילו שבאמריקה נהלים מנהל, כאילו שחסי רים מנהלים באמריקה), למי שמכריוס עליו שבפומפוני היו הלככים בחורים לקרבות, וכן דרי ידוע לכל שאני מכבד ומעריך את ירדני מר קראל בלומון, רק הולכי רכיל מספולים לחשוב שיעלה בדעתי להתנשק בכבודו.

שמואל פרשקו, ניו-יורק עורך המדור לא פרסם את הקטע בני לראות תחילה את כרטיס הביקור במו עיניו. אשר לתואר "מנהל מוסיקאלי של קול יש"

העולם הזה (811) הביא את ספת החלוקה של עין חרוד. משה זו מסלפת בתכלית את המציאות ויוצרת רושם מטעה של קיסוח מס"ם. האם זוזני האוניקטיביות חסרת הסניות שאתם מתארים בה לסחות הדיבור פעם בגליון? אנכי, עיר-חרוד אינו הקיבוץ הוותיק ביותר. קרמו לו כפר-לעזרי ואלתי השתר. אקלימו טוב לעין שיעור מזה של בית שאן ועמק הירדן ואדמתיו אינו הגדולה ביותר. אוריאל רנן, חמדיה

הקורא רנן טועה. עין חרוד הוא הקיבוץ הוותיק ביותר. האדמות הנמצאות ברשותו למעשה (כולל אדמות נטושות) הן הנרחבות ביותר. המפה נכונה לפי מיטב ידיעותינו. חוקי הפירסומות

העולם הזה (804) סירבם, במרור אנשים, כי השתמשתי בכרטיס ביקור במזאר לא לי. מי כמובן יודע שהעולם הזה (בלי מרכאות) של המוסיקה הישראלית שורץ נמושות שלבם מלא מינה ותנופה. מעשיהם רכילות והשמצה ושי איפתם להתכבד בקלון אחרים. והנה אינה, אדם" (דקאק במרכאות) חודר מגניביות (ודאי בלי דר נצחון לעצמו או למוסיקה הישראלית), והביא כרטיס ביקור שלי המוכיח שאני כאילו מתהדר במשרת ההנהלה של קול ישראל.

הדבר אינו אלא עלייה. כרטיס הביקור שלי מצוין אותו כמנהל החכנית מוסיקלית של פול ישראל "לצה"ל ולא יותר. אילו היה כרטיס ביקור דבר שאפשר להוכיח על ידו, לא פתק שכל הרוצה בא ומרסיפו, הייתי הולך בדרך של בחינת התערות וההוכחה בה. אולם למותר הוא. אני יכול להוכיח באלף הוכחות ששמי אני בתורת המחבר של "בן-אלי-חודר", הגינם מוטי-מישי הוא די חשוב בארצות-הברית ואין לי צורך "הושיע" כאן בתורת אוחז במשרת ההנהלה.

כל המכיר את סוד הפרסומות האמריקאיות יעיד שאינו דומה מי שמכריוס עליו על מנה פלוגי (כאילו שבאמריקה נהלים מנהל, כאילו שחסי רים מנהלים באמריקה), למי שמכריוס עליו שבפומפוני היו הלככים בחורים לקרבות, וכן דרי ידוע לכל שאני מכבד ומעריך את ירדני מר קראל בלומון, רק הולכי רכיל מספולים לחשוב שיעלה בדעתי להתנשק בכבודו.

שמואל פרשקו, ניו-יורק עורך המדור לא פרסם את הקטע בני לראות תחילה את כרטיס הביקור במו עיניו. אשר לתואר "מנהל מוסיקאלי של קול יש"

העולם הזה (811) הביא את ספת החלוקה של עין חרוד. משה זו מסלפת בתכלית את המציאות ויוצרת רושם מטעה של קיסוח מס"ם. האם זוזני האוניקטיביות חסרת הסניות שאתם מתארים בה לסחות הדיבור פעם בגליון? אנכי, עיר-חרוד אינו הקיבוץ הוותיק ביותר. קרמו לו כפר-לעזרי ואלתי השתר. אקלימו טוב לעין שיעור מזה של בית שאן ועמק הירדן ואדמתיו אינו הגדולה ביותר. אוריאל רנן, חמדיה

הקורא רנן טועה. עין חרוד הוא הקיבוץ הוותיק ביותר. האדמות הנמצאות ברשותו למעשה (כולל אדמות נטושות) הן הנרחבות ביותר. המפה נכונה לפי מיטב ידיעותינו. חוקי הפירסומות

העולם הזה (804) סירבם, במרור אנשים, כי השתמשתי בכרטיס ביקור במזאר לא לי. מי כמובן יודע שהעולם הזה (בלי מרכאות) של המוסיקה הישראלית שורץ נמושות שלבם מלא מינה ותנופה. מעשיהם רכילות והשמצה ושי איפתם להתכבד בקלון אחרים. והנה אינה, אדם" (דקאק במרכאות) חודר מגניביות (ודאי בלי דר נצחון לעצמו או למוסיקה הישראלית), והביא כרטיס ביקור שלי המוכיח שאני כאילו מתהדר במשרת ההנהלה של קול ישראל.

הדבר אינו אלא עלייה. כרטיס הביקור שלי מצוין אותו כמנהל החכנית מוסיקלית של פול ישראל "לצה"ל ולא יותר. אילו היה כרטיס ביקור דבר שאפשר להוכיח על ידו, לא פתק שכל הרוצה בא ומרסיפו, הייתי הולך בדרך של בחינת התערות וההוכחה בה. אולם למותר הוא. אני יכול להוכיח באלף הוכחות ששמי אני בתורת המחבר של "בן-אלי-חודר", הגינם מוטי-מישי הוא די חשוב בארצות-הברית ואין לי צורך "הושיע" כאן בתורת אוחז במשרת ההנהלה.

כל המכיר את סוד הפרסומות האמריקאיות יעיד שאינו דומה מי שמכריוס עליו על מנה פלוגי (כאילו שבאמריקה נהלים מנהל, כאילו שחסי רים מנהלים באמריקה), למי שמכריוס עליו שבפומפוני היו הלככים בחורים לקרבות, וכן דרי ידוע לכל שאני מכבד ומעריך את ירדני מר קראל בלומון, רק הולכי רכיל מספולים לחשוב שיעלה בדעתי להתנשק בכבודו.

שמואל פרשקו, ניו-יורק עורך המדור לא פרסם את הקטע בני לראות תחילה את כרטיס הביקור במו עיניו. אשר לתואר "מנהל מוסיקאלי של קול יש"

העולם הזה (811) הביא את ספת החלוקה של עין חרוד. משה זו מסלפת בתכלית את המציאות ויוצרת רושם מטעה של קיסוח מס"ם. האם זוזני האוניקטיביות חסרת הסניות שאתם מתארים בה לסחות הדיבור פעם בגליון? אנכי, עיר-חרוד אינו הקיבוץ הוותיק ביותר. קרמו לו כפר-לעזרי ואלתי השתר. אקלימו טוב לעין שיעור מזה של בית שאן ועמק הירדן ואדמתיו אינו הגדולה ביותר. אוריאל רנן, חמדיה

הקורא רנן טועה. עין חרוד הוא הקיבוץ הוותיק ביותר. האדמות הנמצאות ברשותו למעשה (כולל אדמות נטושות) הן הנרחבות ביותר. המפה נכונה לפי מיטב ידיעותינו. חוקי הפירסומות

העולם הזה (804) סירבם, במרור אנשים, כי השתמשתי בכרטיס ביקור במזאר לא לי. מי כמובן יודע שהעולם הזה (בלי מרכאות) של המוסיקה הישראלית שורץ נמושות שלבם מלא מינה ותנופה. מעשיהם רכילות והשמצה ושי איפתם להתכבד בקלון אחרים. והנה אינה, אדם" (דקאק במרכאות) חודר מגניביות (ודאי בלי דר נצחון לעצמו או למוסיקה הישראלית), והביא כרטיס ביקור שלי המוכיח שאני כאילו מתהדר במשרת ההנהלה של קול ישראל.

הדבר אינו אלא עלייה. כרטיס הביקור שלי מצוין אותו כמנהל החכנית מוסיקלית של פול ישראל "לצה"ל ולא יותר. אילו היה כרטיס ביקור דבר שאפשר להוכיח על ידו, לא פתק שכל הרוצה בא ומרסיפו, הייתי הולך בדרך של בחינת התערות וההוכחה בה. אולם למותר הוא. אני יכול להוכיח באלף הוכחות ששמי אני בתורת המחבר של "בן-אלי-חודר", הגינם מוטי-מישי הוא די חשוב בארצות-הברית ואין לי צורך "הושיע" כאן בתורת אוחז במשרת ההנהלה.

כל המכיר את סוד הפרסומות האמריקאיות יעיד שאינו דומה מי שמכריוס עליו על מנה פלוגי (כאילו שבאמריקה נהלים מנהל, כאילו שחסי רים מנהלים באמריקה), למי שמכריוס עליו שבפומפוני היו הלככים בחורים לקרבות, וכן דרי ידוע לכל שאני מכבד ומעריך את ירדני מר קראל בלומון, רק הולכי רכיל מספולים לחשוב שיעלה בדעתי להתנשק בכבודו.

שמואל פרשקו, ניו-יורק עורך המדור לא פרסם את הקטע בני לראות תחילה את כרטיס הביקור במו עיניו. אשר לתואר "מנהל מוסיקאלי של קול יש"

שרויות: להעלות את מחיר העיתון או לגדיל את התפוצה אפשרות שלישית - הורדת רמת העיתון - אינה באה בחשבון אצלנו.

האדם האחראי לעניינים אלה בעיתון הוא שלמה הררי, ראש המינהלה. מגעו הראשון עם העולם הזה היה כאשר ניהל את היערי כה הגדולה של משרת ישראל למניצת "אר" גות דרכים. אביר הדרכים, המיבצע העיקרי במסע התעמולה, היה הצלחה גדולה. בעיקר הודות לשיטות ההסברה והתעמולה אשר שלמה הררי בן 27, קצין בדרגת מפקח ראש

שלמה הררי (במרכז) במסע, אביר הדרכים. גם לעתון יש קיבה

שון, ידע להפעילם. בפעם הראשונה הוצא לפועל בארץ מיבצע ציבורי במדמים "אמרי קאי"ם. מאן, התהדקו יחסיו עם העיתון. במינהד התעניין להבין "איך עובד עסק כזה". הבנתו בעסק" השתפרה עד כדי כך, שמצא את עצמו ראש מינהלת העולם הזה, כשבתקין שורה שלמה של שותפות. לא זו בלבה, אלא שגילה כשרונות כתיבה עתונאיים שבהסתיחו לעשותו עתונאי ממדרגה ראשונה.

על עצם המגנון שאיפשר למערכת למיאל את תפקידה אין אתה מרבה לחשוב. כשם ששרות האפסנאות הצבאי חייב לי-מצאית את כל האספקה והתחמושת לחיל בחזית בכמות ובשעה הנכונות, כן חייבת מינהלה של עיתון להעמיד לרשות המערכת את מכסימום האפשרויות החומריות. דרו-שות להוצאת עתון עשיר ומעניין.

בחוף לארץ, בנוי תקציבו של עיתון בי-מידה מוכרעת על הכנסותיו ממועדית. באמי-ריקה, למשל, מופיעים עתונים הכוללים למעלה ממאה עמודים, נמכרים במז"ר 15 סנט גליון, בעוד שמחיר הניר עליו הוד-סט העיתון מגיע ל-25 סנט. ההכנסות ממי-כירת העיתון הן רק סוף משני בתקציב. בארץ שונה המצב לחלוטין. תקציבו של עתון ישראלי (המורב בעתון בלתי-חלילי, שאין קרן מפלגתית ועודת מאחוריי), הרו-בראש וראשונה על הכנסות ממכירה. רייל שהתפוצה גדולה, רבות אפשרויות להששי-את תוכנו, להעסיק יותר כתיבים וצלמים לי-השגת אינפורמציה. ההוצאות גם מתחלקות בין מספר קוראים רב יותר, דבר התקטי-את מחיר כל גליון וגליון.

כיום מצאים המחירים וההוצאות בעלי-תמדת (אנכי: כל מלה שאתה קורא כריע עולה לעיתון 64 פרטות, כל תצלום בגליון - 19.600 ל"י). במקרה זה ישנן שתי אפי-

דמותו של העתון תלויה במידה ניכרת, בהצלחת המסע. ככל שיוגדל מספר הקוראים, תקבל אתה עתון טוב יותר, עשיר יותר, גדול יותר וזול יותר. חלומי של הררי הוא עיתון בעל מספר עמודים כפול, על נייר משובה, בצבעי - ובחצי המחיר הנוכחי. לא אגלה לך סוד אם אומר שזהו גם חלומי. דומני כי גם אתה מעוניין בכך.

אורי אבנרי

מימין, שר המשטרה, בכור שטרית.

לצאת...

אליעזר ארגוב

מנהל בפועל של "קול ציון לגולה":

העולם הזה כמו העולם הזה (כלי מר"כאות) מושך משום שהוא מר"ו, מה עוד שחוט של מתח מלוחי כממנים שזור בו. הפוסולריות, לכו, מובנת. אבל כל זה אינו מספיק. הנפש הדי בעניית יותר. סנייה לחושים כלבד אסילון מטעה, כי בכל אדם מצוי משהו נוסף על התחושה: והוא נושא ימ"ו כביהיה לערכים, שיש בהם גם טעם וגם הוכח. שמניית שבשמניית של "העולם הבא" לא תוק. כחיים כן אספקלרייתם: לא רק רוח - אלא גם שאר-רוח!

ראל לצה"ל" שבו השתמש הקורא פרשקו לפי הודאתו, הודיע דובר שרות השידור לי העולם הזה כי תואר כזה אינו קיים במציאות ולא הוענק לקורא פרשקו.

שחרור זמני העולם הזה (788) כתב שאמרתי לסופרו את חזרבים הבאים:

"כשמפוצת סועלי חדרה קשה לשחררני מהצאב הכרטיס, התקבל על ידי אחד מקציני מכתב אלמוני שאיני איתי כאדם מסוכן שמוטב לא לשחזרו. מתי חוזר כי ירדני נולדברני שלח אותי". מבר נולדברני הודיעני שהוא לא כתב את המכ"ב הזה. אני מצטער, איסוף, ומתנצל על זדב"ר רים שכתבו בשמי.

דוד ברמן, ראש העירי, חדרה חובה לאומית

במפתחו רב קראתי את השורות הננוע ל לימפד-ההגנה יהושע גלוברמן (העולם הזה 805). יכה בשעה שמעליהן מוסיקה תמונתו של בעלי יעקב ליבוביץ ושל אמו הנכ" החל ליבוביץ. עלי לצייץ שלא אמו של בעלי המנוח ולא משפחתו הופקדו על ידי הממשלה. משרד ההסחון טיפל בנו בזיוה המתאימה.

יטי ליבוביץ, תל-אביב העולם הזה שמח כי בעית משפחת ליבוביץ נפטר אחרי שמטרה פרטים מרים על גורלה לפני שלש שנים.

התמונה 'גלקה' הן הרפרטטיבה 'תודה האומה'. לא נאמר שזאת תמונתה של משי-פחת גלוברמן.

צדק יחסי קראתי בהמפתח על ספק דינה של הפורצת מילי-ביה וייטנברג (העולם הזה 810). לסי דעניי המצב החברתי שורר כרע בארצנו הוא שהכרית אותה לנגוב כדי לתתקים. לסילבית וויטנברג היתה נאחה עצמית שנרמה לכך שלא רצתה לרסוך לנערת הפקר. יתכן שפסק דין נוח יותר היה מה-זיר אותה למוטב.

משה גינצברגר, ירושלים אכזבה ערתית

מאמרכם, אהבה כשחור לבן (העולם הזה 812) הוא אחד האמרים הקרובים ללכי... שנת חצי טיילתי עם בתווח ממזאא אשכנזי, כאשר הענוו לכלל מספקה כי עליינו לכווא בכרית הנשואים עמרה בסנינו בעיה. לוי היה עלינו להסדר על אף רצוננו. אילי אטלס, תל-אביב

ד"ר ז. ד. לוי מתל-אביב מצוין במכתבו (העולם הזה 813) את תכרילי הרמב"ן האשכנזים לערות המורת. אכני יודע דבר לוי כשמדובר בפולני משיביל מחונך וזמני בור. אך אין הוא צורך כשהמורבר כוונ כמו אננס ועמיו, בעלי השכלה שחה, שפה משותפת ומתננים מתאימים ורומים, הרצל יונה, חיפה

מובנים השנים האם הראשון מימין, בקריקטורה המצרית (העולם הזה 813) הוא את של עכר-אלנאסר או הוא עצמו חור לתאר?

פסח צבי, עפולה יתכן שהקריקטוריסט המצרי לא התספק בנוצר אתה, כלל ציירו גם את האתוס ש-איננו קיים.

רית. עדת כלבים. דרך מס' תלסלת. נצרה קרבה לאי-גם. מתפ - בשת. (מבקר הסרטים יצא באמצע כי-חן שלא נותר לו מה לר-אות).

מדור השיר היה היה איש מכתרת שרצה להיכנס לכותרת. הוא קפץ ממטוס, ושהח בתוך כוס, התיאש והקיס לו מחי-תרת.

מדור הקודנע הנערה באגם ה-ארום והצנזורה כתובות. קלציקון מדק-לם הקדמה. מוסיקה כפי-

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

חירון חדלי אישים צניקן, בעל השכלה, בקי בפילוסופיה, פורש את רשתו כמו עכביש, בעל השפעה, בעל כח הפ-נוט. מיהו?